

IJN Jamato

Země: Japonsko

Kategorie: Bitevní loď

Třída: Jamato

Když Japonsko v roce 1935 opustilo druhou londýnskou námořní konferenci, šlo o výsledek snahy zbavit se všech omezení. V té době už ve skutečnosti pracovalo na konstrukci bitevní superlodě, tak velké, že jakákoliv předpokládaná americká „odpověď“ by neprošla Panamským průplavem. V době, kdy se Velká Británie pokoušela vyjednat omezení ráže děl bitevních lodí na maximálně 356mm, vyvíjeli Japonci 460mm dělo. Kolem baterií tří trojdělových věží měly být postaveny čtyři 69 000tunové bitevní lodě. Každá ze tří trojdělových věží vážila 2774 tun. Jejich konstrukce byla jedinečná, dokončeno jich však bylo pouze šest a všechny byly ztraceny s Jamato a Musaši, takže některé detaily nejsou přesně známy. Děla střílela granáty o váze 1470 kg a cyklus výstřelu trval 30-45 sekund. Maximální dostřel byl 42 000 metrů. Loď nesla tři 15m dálkoměry, které byly spolehlivější než radar pro řízení střelby, daleko horší proti radarům amerických bitevních lodí.

Stavba Jamato a Musaši byla zahájena v roce 1937. Trvala čtyři roky a probíhala v podmínkách dosud nevídaného utajení. Dokonce i po dokončení zůstaly pro západní zpravodajské služby záhadou. Jejich trup láhvovitého tvaru a rozmístění hlavní výzbroje se však pozoruhodně podobaly menším americkým lodím třídy South Dakota, stavěným v téže době. Výzbroj střední ráže v podobě pouhých šesti 152mm děl odrážela jejich poměrně malý význam, plné vědomí hrozby ze vzduchu je však zřejmé z množství lehkých samočinných zbraní, jimiž byla ověněna střední nástavba.

Pro zvýšení ochrany byly důležité stroje soustředěny v prostoru zabírajícím jen o málo více než polovinu délky na čáře ponoru. Pancéřová paluba byla navržena tak, aby odolala zásahu 1000kg protipancéřové pumy svržené z výše 3000 metrů. Hlavní pancéřový pás byl skloněn o 20 stupňů a měl vydržet zásah 457 mm granátem ze vzdálenosti 21 000 metrů. Protitorpédová přepážka se šikmo skláněla k zevnímu okraji dvojitého dna a vpředu i vzadu přesahovala prostory muničních skladů.

Třetí loď této třídy, Šinano, byla dokončena jako letadlová/dopravní loď v důsledku katastrofálních ztrát u Midway v roce 1942. Nouzová stavba letadlových lodí pak vedla k zastavení prací na čtvrté (nepojmenované) jednotce, koncem války hotové jen ze 30%. Přestože byly konstruovány pro vysokou odolnost proti leteckým útokům, podlely obě hromadným náletům z amerických letadlových lodí. Musaši byla potopena v bitvě u zálivu Leyte po odhadovaných dvaceti zásazích torpéd a sedmnácti pum. Šinano se převrátila po zásahu salvou šesti torpéd americké ponorky; nikdy nebyla zařazena do služby. Jamato byla ztracena v sebevražedné akci při útoku na invazní síly na Okinavě. V době svého zániku byly dvě z jejich 152mm trojdělových věží sejmuty ve prospěch dvanácti univerzálních 127mm děl a asi 150 25mm protiletadlových děl.

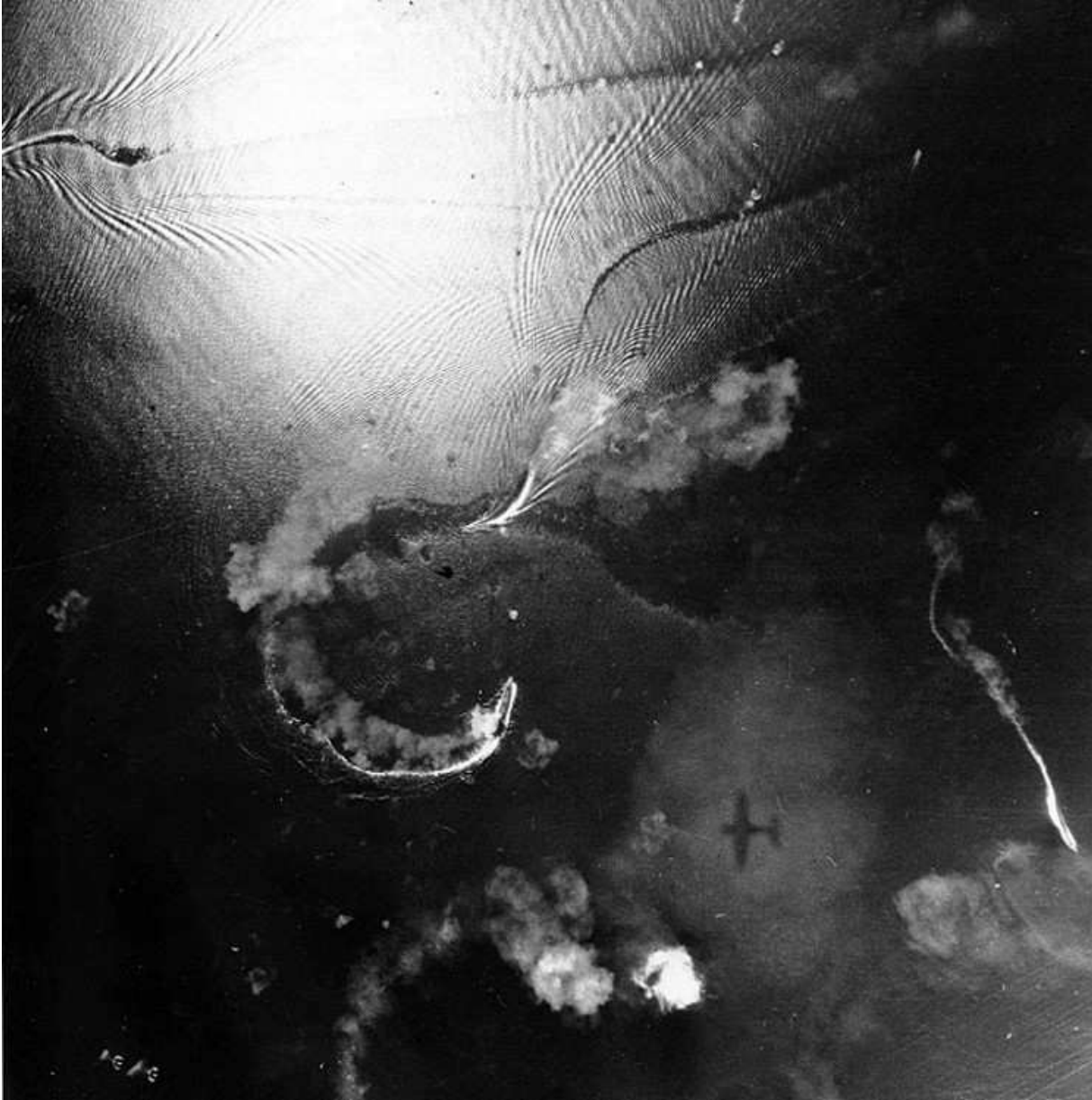
Jamato- foto a techn. Údaje

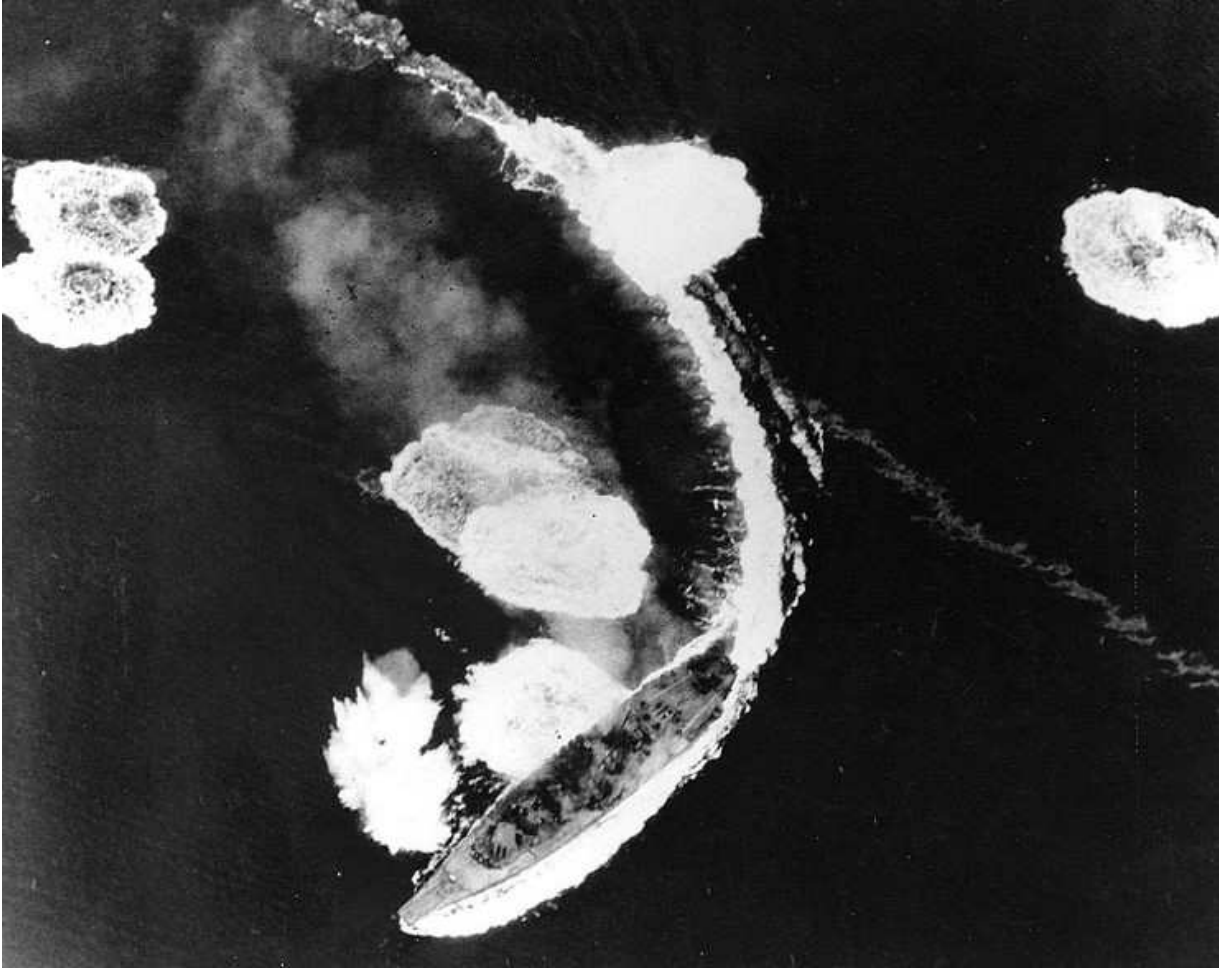

Výtlak:	68 010 t (prázdná, zahrnující 21 266 t pancíře) 71 659 t (odhad, plně naložena)
Délka:	263 m celkem 256 m na čáře ponoru
Šířka:	36,9 m
Ponor:	10,39 m
Pohon:	12 kotlů Kampon, pohánějící 4 parní turbíny čtyři třílisté lodní šrouby, 6 m v průměru 150 000 shp (110 MW)
Rychlost:	27 uzlů (50km/h)
Dosah:	11 500 námořních mil při 16 uzlech (30 km/h)
Osádka:	2 500
	Pás na bocích: 41 cm
	Paluba: 23 cm
Pancíř	Barbety: 55 cm
	Dělové věže: 65 cm
	Velitelská věž: 50 cm
	Protitorpédové přepážky: 30 cm
	<i>9x460mm děla</i>
	<i>12x155mm děla</i>
Výzbroj:	<i>12x127mm univerzální děla</i>
	<i>24x25mm děla</i>
	<i>4x13,2mm kulomety</i>
Letadla	7 (2 katapulty)